

[Ingeborg Refslund Thomsen.]

økonomiske forhold og hele udviklingen i samfundet ført med sig, at mange unge piger, når de gifter sig og ikke har den erfaring og viden om husførelsen, som mødrene havde, kommer ud for store vanskeligheder. Hertil kommer så, hvad de økonomiske vilkår har ført med sig. Vareudvalget er meget større, man er mere indstillet på at købe tingene end at fremstille dem selv, og hvor man før havde to eller tre ting at vælge imellem, har man nu et utal af variationer i de forskellige kvaliteter og til de forskellige priser. Det rette valg kræver ofte stor indsigt og viden om tingene, og det er for vanskeligt for husmødrene selv at få al denne viden. Ens egen erfaring er ofte ganske utilstrækkelig, fordi der hele tiden dukker nye ting op, som man ikke kender og ikke kan have kendskab til. Der siges ofte: ja, men de handlende vil så gerne vejlede forbrugerne. Det tror jeg også de gør på mange områder, men ofte er forholdet jo det, at varen skal sælges. De handlende kender heller ikke selv nok til varerne. Ellers ville de sikkert kunne hindre mange af de skuffelser, vi husmødre tit og ofte lider. Og så er der ikke mindst vore næringsmidlers sundhedsmæssige værdi. Den ønsker vi mere oplysning om.

Statens husholdningsråd blev oprettet i 1935. Begyndelsen var beskeden, men rådet er efterhånden blevet udbygget, og det har i de forløbne år udrettet et godt arbejde. Men skal rådet yde en virkelig effektiv indsats — og det mener jeg er ønskeligt også ud fra samfundøkonomiske grunde —, så må det have bedre vilkår at arbejde under. Det må have de fornødne lokaler til de mangeartede forsøg. Det må have et personale, der er i stand til at tage de spørgsmål op og løse dem, som forbrugerne hver for sig kæmper med til daglig. Jeg tror, det er meget rigtigt, meget påkrævet, meget nyttigt, at skaffe husholdningsrådet den udvidelse, den udbygning, som kvinderne ud over landet har ønsket gennem flere år. Jeg tror, at de penge, der gives ud til et oplysningsarbejde blandt forbrugerne og

til et forsøgsarbejde indenfor dette område, er godt givet ud. De vil for samfundet som helhed blive tjent ind igen ved besparelser i de enkelte hjem.

Så vil jeg gerne sige til det ærede medlem hr. Grue-Sørensen: statens husholdningsråd skal blive i København. Vi har kun det ene, og det er ganske rimeligt og naturligt, at det er centralt placeret. Spørgsmålet om en forsøgsstation må vi strides om til sin tid.

Jeg ville ikke have talt om „Husmoderens to minutter“. Nu gjorde det ærede medlem fru Lisbet Hindsgaul det. Jeg fik en omgang hvidkål på morgenstunden i dag, det var jeg ikke videre oplagt til. Og en dag blev jeg vækket med: God morgen, det er skadedyr. Og så er der jo lidt med disse hemmeligheder, som jeg ved det ærede medlem frøken Ingefred Juul Andersen ikke må rykke ud med. Jeg hørte en gribende beretning om den rigtige dåseoplukker, og jeg var meget interesseret, men omtalen var efter recepten: Jeg ved en lærkerede, men ingen skal vide, hvor lærkereden er. Jeg kunne ikke få noget at vide. Det er måske mere stemmeføringen, det er galt med.

Jeg var engang til et lyttermøde, og der var en meget respektabel ældre lærer, som stod op og sagde: så vil jeg gerne bede om een ting, og det er, at De vil tale lidt langsommere i de to minutter. Jeg skal nemlig skrive det ned hver morgen, det passer lige, inden jeg går i skole, men min kone bliver så vred, når jeg ikke får det hele med. De kan nok forstå, at det er ting, som jeg ikke rigtig har kendskab til. Vil De ikke tale lidt langsommere?

Så talte det ærede medlem fru Lisbet Hindsgaul om sammensætningen. Det skal jeg ikke komme ind på. Da jeg så, hvem der var med, tænkte jeg: Hvor er mine gamle venner, Dansk Kvindesamfund? Det var kvindesamfundet, der i sin tid startede arbejdet. Nu er det gledet noget i baggrunden. Der er kommet mange andre livskraftige organisationer, men rundt om i købstæderne har Dansk Kvindesamfund stadig kursus i husføring, smarte kursus i husføring for unge mænd, og de er uhyre søgt.